

บทที่ 2

วาระผลคืบและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยด้านต่าง ๆ ที่จะ เป็นประโยชน์ต่อการ ศึกษา ผลจากการเรียนผลศึกษา ความการรับรู้ของนักเรียน โดยจะเสนอวาระผลคืบที่เกี่ยวข้องเป็น 2 ตอน คือ ตอนที่ 1 ความหมายและองค์ประกอบของผลจากการเรียนผลศึกษา และ ตอนที่ 2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ความหมายและองค์ประกอบของผลจากการเรียนผลศึกษา

บุชเชอร์ (Bucher, 1983) ได้กล่าวถึงความหมายและความสำคัญของผลจากการ เรียนรู้ (Learning Outcomes) โดยสรุปได้ว่า การเรียนรู้ คือ การเปลี่ยนแปลง พฤติกรรมอันเป็นผลมาจากกระบวนการสอน (Outcomes of Teaching Process) การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมอันเป็นผลมาจากกระบวนการสอน ที่แสดงออกให้สังเกตเห็นและ รับรู้ได้ เรียกว่า ผลจากการเรียนรู้ ซึ่งมีความสำคัญต่อครูผู้สอนเป็นอย่างยิ่ง ในการกำหนด วัตถุประสงค์เฉพาะ ในการสอนแต่ละคาบเรียน หรือที่เรียกว่า วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม ซึ่งโดยทั่วไปสามารถจำแนกพฤติกรรมอันเป็นผลจากการเรียนรู้ออกได้ 3 ด้านใหญ่ ๆ คือ

1. ด้านความรู้ (Cognitive Domain) คือ พฤติกรรมเกี่ยวกับการจำความหมาย ของคำ ข้อความ สถานการณ์หรือวิธีการต่าง ๆ สามารถแสดงออกได้ด้วยการเล่าเป็นเรื่องราว อธิบาย สรุป ตีความหมาย คาคณะเน ฯลฯ
2. ด้านทัศนคติ (Affective Domain) คือ พฤติกรรมที่เกี่ยวกับ ความรู้สึกชอบ ไม่ชอบ อารมณ์ ค่านิยมที่สะท้อนให้เห็นได้จากการแสดง ความสนใจและการปรับตัวของนักเรียน
3. ด้านทักษะ (Psychomotor Domain) คือ พฤติกรรมที่เกิดจากความ สามารถ ในการแสดงออก หรือการกระทำอย่างใดอย่างหนึ่งบ่งบอ ช้ จนเกิดความชำนาญ ทำได้อย่าง ถูกต้อง รวดเร็ว แม่นยำ มีการประสานงานของประสาท และกล้ามเนื้อในการแสดงออกอย่าง กลมกลืน

แบร์โรว์ (Barrow, 1977) ได้ให้ความหมายของผลจากการเรียนรู้ไว้ว่า ผลจากการเรียนรู้ คือ วัตถุประสงค์เฉพาะที่จะสร้างคุณลักษณะต่าง ๆ ให้เกิดขึ้นในตัวนักเรียน ซึ่งอาจสังเกต หรือวัดได้ในระหว่างการสอน หรือ ภายหลังจากการสอนสิ้นสุดลงแล้ว โดยแบร์โรว์ได้แบ่งวัตถุประสงค์ของวิชาผลศึกษาออกเป็น 3 ระดับใหญ่ คือ วัตถุประสงค์ระดับสูงสุด (Aim) วัตถุประสงค์ระดับกลาง (Objectives) และวัตถุประสงค์ระดับคั่น หรือ วัตถุประสงค์เฉพาะ (Outcomes) ที่สามารถเกิดขึ้นในตัวผู้เรียนได้ทันทีขณะที่สอน หรือสิ้นสุดการสอนลง

ไซว เลียมแก้ว (2527) ได้กล่าวถึง ผลจากการเรียนรู้ไว้ว่า เป็นการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่เกิดขึ้นหลังจากที่นักเรียนได้เรียนเนื้อหาอันนั้นไปแล้ว ซึ่งจำแนกออกได้เป็น 3 ด้าน คือ ด้านพุทธิพิสัย ด้านเจตพิสัย และด้านทักษะพิสัย

ปวีชา กลิ่นรัตน (2526) ได้แบ่งวัตถุประสงค์ของการผลศึกษาออกเป็น 3 ระดับ คือ ระดับที่ 1 วัตถุประสงค์ขั้นสูงสุด (Remoted Objectives) เป็นความต้องการหรือความคาดหวังของสังคม ดังนี้

1. มีสุขภาพดี
2. รู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์
3. มีความประพฤติ ลักษณะนิสัย และศีลธรรมอันดี

ระดับที่ 2 วัตถุประสงค์ขั้นกลาง (Intermediate Objectives) เป็นความต้องการที่จะพัฒนาในด้านต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1. พัฒนาด้านร่างกาย
2. พัฒนาด้านประสาท
3. พัฒนาด้านสติปัญญา
4. พัฒนาด้านอารมณ์

ระดับที่ 3 เป็นความต้องการให้เกิดผลในทันทีในด้านต่าง ๆ ดังนี้

1. รู้จักควบคุมสมรรถภาพเมื่อร่างกายเกิดการเปลี่ยนแปลง
2. รู้จักควบคุมนิสัย และทักษะให้คงที่
3. รู้จักปรับตน มีความรู้ความเข้าใจ และมีความคิดเชิงวิจารณ์ญาณ
4. มีระเบียบแบบแผน มีอุดมการณ์ มีความคิด และทัศนคติที่ดี

จากวัตถุประสงค์ระดับต้นนี้ผลที่ได้รับ (Outcomes) จะปรากฏออกมาเป็นพฤติกรรมที่สามารถตรวจสอบ หรือรับรู้ได้ แบ่งออกเป็น 4 ด้าน คือ

1. สมรรถภาพทางกาย ประกอบด้วย :

- รับประทานอาหารถูกหลักโภชนาการ
- คมน้ำหนักตัวให้อยู่ในเกณฑ์ปกติ
- มีทรวดทรงดี และบุคลิกภาพดี
- มีร่างกายแข็งแรงและอดทน
- มีสายตา และประสาทสัมผัสดี

ฯลฯ

2. นิสัยและทักษะทางกีฬา ประกอบด้วย

- มีความสามารถในการปฏิบัติกิจกรรม
- มีความสามารถในทักษะพื้นฐาน
- มีความสามารถในการว่ายน้ำ
- มีความสามารถในกีฬาบุคคลและทีม
- มีนิสัยรักการออกกำลังกายเป็นประจำ

ฯลฯ

3. มีความรู้และความเข้าใจในเรื่องกีฬา ประกอบด้วย

- มีความรู้ประวัติกีฬาต่าง ๆ
- มีความรู้ในการเล่นและชั้นเชิงทางกีฬา
- มีความรู้ในเรื่องสมรรถภาพของตนเองเป็นอย่างดี
- มีความรู้ในเรื่องสุขอนามัย
- มีความรู้ในเรื่องสภาพร่างกายของตนเอง
- มีความรู้ในกฎ กติกากีฬาต่าง ๆ

ฯลฯ

4. มีจิตใจเป็นนักกีฬา ประกอบด้วย

- รู้จักควบคุมอารมณ์ตนเอง
- สู้ทนต่อเพื่อนร่วมทีม
- ซื่อสัตย์ต่อเพื่อนร่วมทีม

- รักความยุติธรรม เคารพผู้ด้อย
- เห็นใจผู้แพ้ หรือผู้อ่อนแอกว่า
- เป็นผู้มีน้ำใจ และมีคุณธรรม
- มีความสนใจในกีฬา

ฯลฯ

นอกจากแบ่งวัตถุประสงค์ของการพลศึกษาเป็น 3 ระดับดังกล่าวแล้ว ยังสามารถแบ่งวัตถุประสงค์ของการพลศึกษาในแนวนอน ๆ ได้ ดังนี้

1. แบ่งวัตถุประสงค์ของการพลศึกษาออกเป็น 4 ด้าน โดยไม่คำนึงถึงระดับ หรือ ความลึกซึ้ง ดังนี้

- 1.1 เพื่อพัฒนาทางร่างกาย (Physical Development)
- 1.2 เพื่อพัฒนาทักษะกลไก (Motor Development)
- 1.3 เพื่อพัฒนาทางจิตใจ (Mental Development)
- 1.4 เพื่อพัฒนาทางสังคม (Social Development)

2. แบ่งวัตถุประสงค์ของการพลศึกษาตามการนำไปใช้ เป็น 3 ลักษณะ คือ

- 2.1 วัตถุประสงค์ทั่วไป (General Objectives)
- 2.2 วัตถุประสงค์เฉพาะ (Specific Objectives)
- 2.3 วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม (Behavioral Objectives)

การแบ่งวัตถุประสงค์แนวนอนนี้สะดวก และเข้าใจง่าย สำหรับครู เพราะเริ่มจากวัตถุประสงค์ทั่วไป ซึ่งเป็นวัตถุประสงค์กว้าง ๆ ก็จะระบุแคบลงมาเป็นวัตถุประสงค์เฉพาะ เพื่อนำไปสู่การปฏิบัติ และสุดท้ายในขั้นปฏิบัติการสอนจริงก็จะกำหนดวัตถุประสงค์ที่ต้องการให้เกิดผลจากการเรียนการสอนเรียกว่า วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม

วิลเลียมส์ (Williams อ้างถึงใน Doughtrey และ Lewis, 1979) ได้กล่าวถึงผลจากการเรียนพลศึกษาไว้ในแผนผังวัตถุประสงค์ของวิชาพลศึกษาสรุปได้ว่า ผลจากการเรียนพลศึกษา จะเกี่ยวข้องกับพัฒนาการใน 4 ด้านใหญ่ ๆ คือ พัฒนาการในด้านระบบอวัยวะต่าง ๆ ของร่างกาย พัฒนาการในด้านทักษะที่ต้องใช้ความสัมพันธ์ระหว่างประสาทกับกล้ามเนื้อ พัฒนาการในด้านความสนใจในการเล่นและการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ และพัฒนาการในด้านสังคมและจริยธรรม

บุควอลเชอร์ (Bookwalter อ้างถึงใน ไทวัลย์ คัณลาพณ, 2530) ได้แสดงส่วนประกอบของผลจากการเรียนพลศึกษาไว้ในแผนผังวัตถุประสงค์วิชาพลศึกษา สรุปได้ว่า ผลจากการเรียนพลศึกษาเกิดจากจุดมุ่งหมายในระดับต้น เป็นจุดมุ่งหมายที่ต้องการให้เกิดผลในทันที ซึ่งทำได้ด้วยการอบรมสั่งสอนของครู ผลที่ได้รับอาจสังเกต หรือวัดได้จากพฤติกรรมใน 4 ด้านใหญ่ ๆ คือ ด้านสมรรถภาพทางกาย ด้านนิสัยและทักษะในการกีฬา ด้านความรู้ ความเข้าใจในเรื่องกีฬา และด้านความมีน้ำใจเป็นนักกีฬา

วาสนา คุณาภิลิทธิ (2529) กล่าวว่า จุดมุ่งหมายเฉพาะ คือ จุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรมนั่นเอง สำหรับการศึกษาทั่วไปจะกำหนดจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรมไว้ 3 ประการ คือ พุทธิวิสัย หรือ ประชานวิสัย (Cognitive Domain) วิชาวิสัย หรือ เจตนาวิสัย หรือ ทศนคติวิสัย (Affective Domain) และ จลนวิสัย หรือ ทักษะวิสัย (Psychomotor Domain) แต่สำหรับวิชาพลศึกษา ซึ่งมีลักษณะการเรียนการสอนที่ใช้การปฏิบัติทางกายเป็นสื่อการเรียนรู้อยู่เป็นส่วนใหญ่ จำเป็นต้องมีการจำแนกจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรมออกไปให้มากกว่าวิชาอื่น ๆ ซึ่งเป็นวิชาการทางทฤษฎีเสียเป็นส่วนใหญ่ ทั้งนี้เพื่อประสิทธิภาพในการสอนและการวัดผล จึงจำแนกจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรมของวิชาพลศึกษาออกเป็น 5 ประการ คือ

1. พุทธิวิสัย (Cognitive Domain) เกี่ยวกับความรู้ ความเข้าใจ สติปัญญา หรือความคิดรวบยอด หรือโมโนทัศน์ (Concept) ต่าง ๆ
2. วิชาวิสัย (Affective Domain) เกี่ยวกับค่านิยม ทศนคติ ท่าที ความรู้สึกต่าง ๆ ความซาบซึ้ง ความสนใจ อันเป็นเรื่องนามธรรม
3. จลนวิสัย (Psychomotor Domain) หรือ ทักษะวิสัย (Skill Domain) เกี่ยวกับทักษะกลไก (Motor Skills) และการทำงานประสานกันระหว่างระบบประสาทกับระบบกล้ามเนื้อ (Neuromuscular Coordination)
4. สมรรถภาพทางกายวิสัย (Physical Fitness Domain) เกี่ยวกับความแข็งแรงสมบูรณ์ของร่างกายโดยเฉพาะ
5. สังคมวิสัย (Social Domain) เกี่ยวกับบุคลิกภาพ พฤติกรรมการแสดงออกต่าง ๆ เช่น ความมีน้ำใจเป็นนักกีฬา ความอดทน การเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี

สำหรับหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 (กรมวิชาการ, 2529) ได้กำหนดจุดมุ่งหมายเฉพาะในการเรียนวิชาพลศึกษาไว้ดังนี้

1. ให้มีทักษะในการกีฬา และกิจกรรมพลศึกษาต่าง ๆ และสามารถนำทักษะเหล่านั้นไปใช้ให้เป็นประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้
2. ให้รู้และเข้าใจในระเบียบข้อบังคับและกฎกติกาการเล่น เพื่อเป็นผู้เล่นและผู้คนที่ดี
3. ให้มีคุณลักษณะประจำตัว เช่น ความมีน้ำใจเป็นนักกีฬา ความสามัคคี ความมีระเบียบวินัย ความรับผิดชอบ ความรักหมั่นคณะ ฯลฯ
4. ให้เห็นคุณค่าและมีนิสัยในการออกกำลังกายเป็นประจำ ด้วยความปลอดภัย ทั้งตนเองและผู้อื่น
5. เพื่อเพิ่มพูนสมรรถภาพทางกายและสมรรถภาพทางจิต
6. ให้สามารถใช้วิจารณญาณในการเลือกและตัดแปลงกิจกรรมพลศึกษา เพื่อออกกำลังกาย ให้เหมาะสมกับสุขภาพและความสามารถของคน เพื่อเสริมสร้างและดำรงไว้ซึ่งประสิทธิภาพ และบุคลิกภาพ

ส่วนหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 (กรมวิชาการ, 2530) ได้กำหนดจุดมุ่งหมายเฉพาะของวิชาพลศึกษาไว้ดังนี้

1. ให้มีทักษะและนิสัยในการเล่นกีฬา และออกกำลังกายด้วยกิจกรรมพลศึกษา เพื่อความสนุกสนาน และเพื่อสุขภาพ
2. ให้มีคุณธรรม เช่น ความมีน้ำใจเป็นนักกีฬา ความสามัคคี ความมีระเบียบวินัย ความรับผิดชอบ ความยุติธรรม และสามารถนำคุณธรรมดังกล่าวนี้ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้เป็นอย่างดี
3. ให้เห็นคุณค่าของการกีฬาและการเล่นกีฬาตามอุดมคติของกีฬา เช่น เล่นกีฬาเพื่อมิตรภาพ กีฬาเพื่อสุขภาพ กีฬาเพื่อความสนุกสนาน
4. ให้สามารถพัฒนาและรักษาสมรรถภาพทางร่างกายและจิตใจด้วยการออกกำลังกายและการเล่นกีฬาเป็นประจำ
5. ให้สามารถใช้วิจารณญาณเลือกเล่นกีฬาและออกกำลังกายตามสภาพการณ์ และระดับความสามารถของตนเองด้วยความปลอดภัย

บุชเชอร์ (Bucher, 1979) ได้เสนอผลจากการเรียนพลศึกษาไว้ในรูปของคุณลักษณะของผู้ที่ได้รับการพลศึกษา (Physical Educated Boys and Girls) โดยแบ่งลักษณะผลจากการเรียนพลศึกษา เป็น 4 ด้าน ตามข้อสรุปจากการประชุมระดับชาติเกี่ยวกับสมรรถภาพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ที่กรุงวอชิงตัน ดี.ซี. ในปี 1958 ดังนี้

ด้านทัศนคติ

1. สนใจในเรื่องสุขภาพและการเป็นผู้มีสุขภาพดี
2. ต้องการมีส่วนร่วมในกิจกรรมพลศึกษา และสนุกสนานกับการได้เล่นร่วมกับผู้อื่น
3. ต้องการเป็นผู้ได้รับการพลศึกษา

ด้านความรู้

1. เข้าใจในสภาพร่างกายของตนเอง และมีความรับผิดชอบต่อการคง
สมรรถภาพส่วนตน

2. มีความเข้าใจพื้นฐานเกี่ยวกับการเคลื่อนไหว และการผ่อนคลาย
 3. มีความรู้ในความสัมพันธ์ระหว่างร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม
 4. เข้าใจในกฎกติกา กุศโลบาย เทคนิค และประวัติกีฬาประเภทที่ตนชอบ
- รวมทั้งกิจกรรมทางพลศึกษาที่สำคัญอื่น ๆ ในประเทศของตน

5. ว่ายน้ำได้อย่างน้อย 1.25 ไมล์ และช่วยตนเองได้ในน้ำลึก
6. ได้ฝึกทักษะและมีส่วนร่วมในการแข่งขันกีฬาระดับภูมิภาคอย่างน้อย

1 ประเภทในแต่ละปี

7. ได้ฝึกทักษะและมีส่วนร่วมในการแข่งขันกีฬาระดับบุคคลอย่างน้อย
- 1 ประเภทในแต่ละปี

8. ได้รับประสบการณ์ในกิจกรรมทดสอบตนเองระดับมัธยมศึกษา เช่น
การใช้อุปกรณ์ยิมนาสติกส์ ฮีลหยุน กรีทาลู-ลาน เคนแถว เพาะกาย ฯลฯ

ด้านสังคม

1. สามารถดำรงตนอยู่ในสังคมได้อย่างปลอดภัย แสดงออกด้วยความเชื่อมั่น
ในตนเอง เป็นคนสุภาพอ่อนโยน มีสัมมาคารวะ
2. ให้เกียรติแก่ฝ่ายตรงข้าม
3. เคารพในสิทธิ และหน้าที่ของแต่ละบุคคล และให้ความร่วมมือต่อส่วนรวม
4. เล่นอย่างมีน้ำใจ และถูกต้องตามกติกา
5. ใช้วาจาที่เหมาะสมกับกาลเทศะ
6. วางตนได้เหมาะสมตลอดเวลา

แบร์โรว์ (Barrow, 1977) แบ่งผลจากการเรียนพลศึกษา ที่จะเกิดขึ้นในผู้เรียน ดังนี้
ด้านทัศนคติ

1. มีความต้องการอย่างแรงกล้าที่จะเป็นผู้มีสุขภาพดี
2. ต้องการที่จะออกกำลังกายทุกวันเพื่อคงไว้ซึ่งสมรรถภาพทางกายที่ดี
3. สนุกถึงคุณค่าของการรักษาความปลอดภัยทางน้ำ
4. ชำบชื่นในคุณค่าของการเปลี่ยนอิริยาบถจากการทำงาน ด้วยกิจกรรม

นันทนาการ อันเป็นหัวใจของการดำรงชีวิตอยู่อย่างมีสุขภาพดี

5. ต้องการที่จะมีทักษะทางกีฬาในระดับสูง เพื่อให้สามารถร่วมกิจกรรมได้

อย่างสนุกสนาน

6. เห็นความสำคัญของความแข็งแรงและข้อจำกัดของร่างกาย
7. ยอมรับในบทบาทของแต่ละบุคคลในทีม
8. มีทัศนคติทางบวก และมีความต้องการในการรักษาความสะอาด และ

ความปลอดภัย ในการร่วมกิจกรรมพลศึกษา

9. เห็นคุณค่าของความสัมพันธ์ภายในทีม เคารพในสิทธิและหน้าที่ของผู้อื่น
10. ชำบชื่นในคุณค่าของการมีน้ำใจนักกีฬาที่ดี และนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิต

ประจำวันได้

11. เห็นคุณค่าในการสร้างสรรค์วิธีใหม่ ๆ เพื่อปรับปรุงการเคลื่อนไหวร่างกาย

ด้านความรู้

1. มีความรู้ในองค์ประกอบทางกลไกของร่างกาย และความสัมพันธ์ระหว่างกลไกของร่างกาย กับการมีสุขภาพดี

2. มีความรู้ในการดำรงและเสริมสร้างสมรรถภาพทางกายของตน

3. มีความรู้ในการรักษาความปลอดภัยทางน้ำ (ว่ายน้ำ ช่วยชีวิต ดำน้ำ

พายเรือ ฯลฯ)

4. เข้าใจในธรรมชาติและความสำคัญของสมรรถภาพทางกาย และมีความรู้ในการเสริมสร้างและดำรงไว้ซึ่งสมรรถภาพที่ดีตลอดไป

5. มีความรู้ความเข้าใจในกฎกติกา วิธีการเล่น ประวัติ และคุณค่าของกีฬารวมทั้งกิจกรรมพลศึกษาอื่น ๆ

6. มีความรู้ในการเลือกใช้และการบำรุงรักษาอุปกรณ์ผลศึกษาของโรงเรียน
และของตนเอง

7. เข้าใจ และเห็นคุณค่าในบทบาทของผลศึกษา ที่มีต่อการศึกษาโดยส่วนรวม

8. มีความรู้ในกลศาสตร์ของกีฬาและกิจกรรมการเคลื่อนไหว

9. เข้าใจในความสำคัญและบทบาทของสมรรถภาพทางกายต่อสัมฤทธิ์ผล
ทางวิชาการ

10. มีเหตุผลและหลักเกณฑ์ทางวิทยาศาสตร์ ในการพัฒนาสุขภาพและรักษา
ความปลอดภัย สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติกิจกรรมการออกกำลังกายได้

11. เข้าใจในขีดความสามารถ และขีดจำกัดในการออกกำลังกาย

12. มีความรู้ในการเป็นผู้เล่น และผู้ชมที่ดี

13. สามารถที่จะจำแนกระหว่างการให้บริการทางสุขภาพและกำจัดการโปรแกรม
การออกกำลังกายที่ดีและไม่ดีได้

ด้านทักษะ

1. กะประมาณการวางทรวดทรงที่ดี และรักษาทรวดทรงที่ดีได้ทั้งในขณะนั่ง
ยืน และเดิน

2. พัฒนาทักษะกีฬาอย่างน้อย 4 ชนิด ระดับทักษะมากพอที่จะช่วยให้ร่วมเล่น
กีฬากับผู้อื่นได้อย่างสนุกสนาน

3. มีความสามารถในการว่ายน้ำพอที่จะรู้สึกว่าการอยู่ในน้ำเหมือนกับการอยู่
ในบ้านตนเอง

4. มีความสามารถในการเล่นกีฬากลางแจ้งและในร่มอย่างน้อย 4 ชนิด

5. มีความสามารถในการเคลื่อนไหวเข้ากับจังหวะเพลง รวมทั้งทักษะ
พื้นฐานในการเต้นรำพื้นเมือง สแควร์แดนซ์ โมเดิร์นแดนซ์ และ/หรือ ลีลาศ

6. มีความสามารถในกีฬาประเภทต่อสู้ (Combative Activities)
รวมทั้งมวย สำหรับเด็กชาย มากพอที่จะเล่นร่วมกับผู้อื่นได้อย่างสนุกสนานอย่างน้อย 1 ชนิด

7. มีความสามารถที่จะถ่ายโอนทักษะการเคลื่อนไหวเบื้องต้น เช่น วิ่ง
เดิน ขว้าง กระโดด ยก หิ้ว ฯลฯ ไปสู่กิจกรรมผลศึกษาอื่น ๆ

8. มีความสามารถในการทำกิจกรรมประเภททดสอบตนเอง (Self-Testing Activities) เช่น กรรไกรลู่-ลาน เพาะกาช มวยปล้ำ การออกกำลังกายประกอบอุปกรณ์ ฯลฯ

9. มีนิสัยรักความสะอาด แสดงคนได้เหมาะสม และคำนึงถึงความปลอดภัย ในการประกอบกิจกรรมการออกกำลังกายทุกครั้ง

จากข้อความในเอกสารและคำร่าที่นำมาเสนอนี้จะสรุปได้ว่า ผลจากการเรียนผลศึกษา คือ การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมอันเป็นผลมาจากการเรียนการสอนที่สามารถสังเกตและรับรู้ได้ ซึ่งมีความสัมพันธ์กับจุดประสงค์เฉพาะของการเรียนผลศึกษามาก จะเห็นได้ว่าผลจากการเรียนผลศึกษา ได้ถูกคาดคะเนและกำหนดไว้ก่อนแล้วในจุดประสงค์ของหลักสูตร เพื่อให้ครูมีจุดมุ่งหมายในการดำเนินการเรียนการสอน และเลือกวิธีการสอนที่จะกระตุ้นให้นักเรียนมีคุณลักษณะตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตรให้มากที่สุด หรือจะกล่าวอีกนัยหนึ่งได้ว่าจุดมุ่งหมายเฉพาะในการเรียนวิชาผลศึกษาตามที่หลักสูตรกำหนดไว้ก็คือ ความคาดหวังในผลที่นักเรียนจะได้รับจากการเรียนผลศึกษา (Expected Learning Outcomes) ที่กำหนดไว้อย่างกลาง ๆ สำหรับนักเรียนทั่ว ๆ ไปนั่นเอง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในประเทศ

นันทิษา ผลิตพงษ์ (2522) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ผลของกิจกรรมการเรียนตามปกติที่มีต่อสมรรถภาพทางกาย" กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ของโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (ฝ่ายประถม) เป็นชาย 105 คน เป็นหญิง 76 คน โดยทดสอบสมรรถภาพทางกายของนักเรียนทุกคน 5 รายการ คือ ลูกนั่ง 30 วินาที วิ่งเก็บของ วิ่ง 50 เมตร สั้นกระโดดไกล และดึงข้อ ในตอนต้นภาคการศึกษา หลังจากนั้นนักเรียนต้องเรียนกิจกรรมผลศึกษาคตามปกติ 16 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 วัน วันละ 2 ชั่วโมง เมื่อเสร็จสิ้นการเรียนจึงทดสอบสมรรถภาพทางกายนักเรียนด้วยแบบทดสอบทั้ง 5 รายการเช่นเดิม ในตอนปลายภาคเรียนอีกครั้งหนึ่ง นำผลที่ได้จากการทดสอบมาหาค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และเปรียบเทียบความแตกต่างของผลจากการทดสอบ

ในคอนค้นภาคเรียน กับปลายภาคเรียนด้วยการทดสอบค่า "ที" (t-test) ผลปรากฏว่า

ค่าเฉลี่ยของคะแนนจากการทดสอบสมรรถภาพทางกายของนักเรียนในคอนค้นภาคเรียนกับปลายภาคเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญในบางรายการ คือ นักเรียนชายมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 ในรายการ ลูกนั่ง 30 วินาที และการวิ่ง 50 เมตร นักเรียนหญิง พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 ในรายการ ยืนกระโดดไกล จึงสรุปว่า กิจกรรมการเรียนความปรกติที่คิดขึ้นสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ซึ่งมีกีฬาแชร์บาสเกตบอล และวิชาฮิคฮ่อน มีส่วนช่วยส่งเสริมระดับความสามารถทางกายให้ดีขึ้น ส่วนผลที่เกิดขึ้นจะมากหรือน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับเวลาในการเรียน และการฝึกซ้อม ถ้าจัดให้มีการฝึกซ้อมมากกว่าเวลาที่กำหนดไว้ในการเรียนการสอนปกติ สมรรถภาพทางกาย น่าจะดีขึ้นกว่าสภาพที่เป็นอยู่

นันทิธา วงศ์เสวีพัฒนา และกิตติพงษ์ เทียนตระกูล (2522) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ความคิดเห็นของผู้ปกครองนักเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (ฝ่ายประถม) ในเรื่องการเรียนผลศึกษากับการพัฒนาบุคคล" โดยมีวัตถุประสงค์ที่จะศึกษาความคิดเห็นของผู้ปกครองนักเรียนในเรื่องการเรียนผลศึกษาช่วยส่งเสริมการพัฒนาบุคคลในด้านต่าง ๆ ได้คติน้อยเพียงใด และนำความคิดเห็นที่ได้มาเป็นข้อมูลในการปรับปรุงการเรียนการสอน เพื่อส่งเสริมพัฒนาการของผู้เรียนให้ดีขึ้น โดยส่งแบบสอบถามไปยังผู้ปกครองของนักเรียนในโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (ฝ่ายประถม) จำนวน 300 คน วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าร้อยละ ผลการวิจัยพบว่า

1. สถานภาพของผู้ปกครอง ส่วนใหญ่ผู้ปกครองนักเรียนที่ตอบเป็นผู้หญิงมากกว่าผู้ชาย มีอายุระหว่าง 31-50 ปี มีการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี และมีอาชีพรับราชการ
2. ความคิดเห็นของผู้ปกครองนักเรียนโดยส่วนรวมเกี่ยวกับการเรียนผลศึกษาช่วยส่งเสริมสภาพทางด้านร่างกาย ผู้ปกครองส่วนใหญ่เห็นด้วยว่าได้รับผลดีส่วนที่ไม่แน่ใจมีน้อย
3. ความคิดเห็นของผู้ปกครองนักเรียนโดยส่วนรวมเกี่ยวกับการเรียนผลศึกษาช่วยส่งเสริมทางด้านสติปัญญา ผู้ปกครองส่วนใหญ่เห็นว่าได้รับผลดี 3 ข้อ คือ มีความรู้ทางด้านกีฬา กล้าตัดสินใจด้วยตนเอง แก้ปัญหาเฉพาะหน้าได้ดี ส่วนอีก 6 ข้อ ผู้ปกครองเห็นว่าการเรียนผลศึกษาช่วยส่งเสริมได้ปานกลาง ส่วนที่คิดว่าไม่แน่ใจมีมากพอสมควร เช่น การมองการณ์ไกล การคาดคะเนล่วงหน้า

4. ความคิดเห็นของผู้ปกครองนักเรียนโดยส่วนรวมเกี่ยวกับการเรียนพลศึกษาช่วยส่งเสริมทางด้านบุคลิกภาพ ผู้ปกครองนักเรียนส่วนใหญ่เห็นด้วยว่าได้รับผลดี ยกเว้นเรื่องเป็นคนกล้าแสดงความคิดเห็น มีอารมณ์ขัน และการแต่งกายเรียบร้อยนั้นพลศึกษาช่วยส่งเสริมได้บ้างในระดับปานกลาง มีผู้ปกครองบางส่วนไม่แน่ใจว่าการเรียนพลศึกษาจะช่วยส่งเสริมการแต่งกายให้สุภาพเรียบร้อย

5. ความคิดเห็นของผู้ปกครองนักเรียนโดยส่วนรวมเกี่ยวกับการเรียนพลศึกษาช่วยส่งเสริมทางด้านระเบียบวินัย ผู้ปกครองส่วนใหญ่เห็นด้วยว่าได้รับผลดี ยกเว้นการรู้จักเตรียมของใช้ให้หน้าคู่ การมีสัมมาคารวะ และการแต่งกายให้สุภาพ การเรียนพลศึกษาช่วยส่งเสริมได้ดีในระดับปานกลาง

6. ความคิดเห็นของผู้ปกครองนักเรียนโดยส่วนรวมเกี่ยวกับการเรียนพลศึกษาช่วยส่งเสริมทางด้านคุณธรรม ผู้ปกครองนักเรียนส่วนใหญ่เห็นด้วยว่าได้รับผลดี ยกเว้นเรื่องความตั้งใจ ทำให้ผู้อื่นมีความสุข การเรียนพลศึกษาช่วยส่งเสริมได้ปานกลาง

7. ความคิดเห็นของผู้ปกครองนักเรียนโดยส่วนรวมเกี่ยวกับการเรียนพลศึกษาช่วยส่งเสริมทางด้านสังคม ผู้ปกครองนักเรียนส่วนใหญ่เห็นด้วยว่าได้รับผลดีทุกข้อ แต่มีผู้ปกครองบางส่วนไม่แน่ใจว่าการเรียนพลศึกษาช่วยส่งเสริมเรื่องการมองคนในแง่ดี

วรศักดิ์ เพ็ชรชอบ และสุจิต เพ็ชรชอบ (2522) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ความต้องการที่สำคัญของนักเรียนไทยในชั้นมัธยมศึกษา" เพื่อทราบความต้องการที่สำคัญทางด้านร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ สังคม และทางด้านอื่น ๆ ของนักเรียนชายและหญิงไทยในระดับมัธยมศึกษาและความแตกต่างของความต้องการในแต่ละด้านเหล่านั้น ระหว่างนักเรียนชายและนักเรียนหญิงโดยส่วนรวม ระหว่างชั้นและระหว่างเขตการศึกษาที่ต่างกัน และพร้อมกันนี้ก็จะทราบระดับความต้องการของนักเรียนชายและนักเรียนหญิงไทยในแต่ละระดับอายุ แต่ละกลุ่มที่บิดามารดามีอาชีพ การศึกษา และรายได้ต่างกัน รวมทั้งความแตกต่างของความต้องการในแต่ละด้านของแต่ละกลุ่มด้วย โดยส่งแบบสอบถามไปยังนักเรียนชายและหญิงในระดับมัธยมศึกษา ทั้ง 12 เขตการศึกษา เป็นจำนวนทั้งสิ้น 3,600 คน วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้รับความช่วยเหลือ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน วิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way Analysis of Variance) และเปรียบเทียบเป็นรายคู่ด้วยวิธีของนิวแมนคูลส์ (Newman-Keuls Multiple Comparison Method) ผลการวิจัยพบว่า

1. ความต้องการที่สำคัญของนักเรียนไทยในระดับชั้นมัธยมศึกษา ทางด้านร่างกาย ต้องการเป็นผู้ที่มีร่างกายแข็งแรง สุขภาพสมบูรณ์ ปราศจากโรคภัยไข้เจ็บ มีบุคลิกภาพดีและเป็นผู้ที่มีรูปร่างได้สัดส่วนทรวดทรงดี ทางด้านสติปัญญา ต้องการเป็นผู้มีไหวพริบในการแก้ปัญหาต่าง ๆ มีสติปัญญาดี มีความรอบรู้ดี เป็นผู้มีความรู้สามารถประกอบอาชีพได้ ต้องการเรียนต่อให้สูงขึ้น และมีสมาธิในการศึกษาเล่าเรียน ทางด้านอารมณ์ ต้องการได้รับความรักความอบอุ่นจากพ่อแม่ ความเข้าใจจากพ่อแม่ ความเห็นอกเห็นใจจากพ่อแม่ ความสำเร็จสมหวังในชีวิต ความสุขสบายใจ และต้องการเป็นผู้ที่มีความรู้สึกในความเป็นลูกผู้ชายอย่างแท้จริงสำหรับนักเรียนชาย ทางด้านสังคม ต้องการเป็นพลเมืองดีในระบอบประชาธิปไตย ต้องการให้ทุกคนรู้จักหน้าที่ของตนเอง ต้องการเป็นผู้ที่มีความเท่าเทียมกับเพื่อนคนอื่น ๆ ต้องการประสบความสำเร็จในชีวิตครอบครัว ต้องการให้โลกอยู่อย่างสงบและมีสันติภาพ และต้องการให้มีความยุติธรรมในสังคม และในด้านอื่น ๆ ต้องการเป็นผู้ที่มีอาชีพสุจริต มีบ้านที่อยู่อาศัยเป็นของตนเอง ประสบความสำเร็จในชีวิตการงาน เมื่อเรียนสำเร็จแล้วมีงานทำและมีรายได้ดี และเป็นผู้มีเงินทองใช้จ่ายอย่างเพียงพอ

2. ระดับความต้องการของนักเรียนชายและหญิงไทยในระดับมัธยมศึกษาชั้นนั้นมีความแตกต่างกันในทุกด้าน ยกเว้นในด้านสังคม คือ นักเรียนชายมีความต้องการในด้านร่างกาย สูงกว่านักเรียนหญิง และในขณะเดียวกันนักเรียนหญิงมีความต้องการทางด้านสติปัญญา ทางด้านอารมณ์ และทางด้านอื่น ๆ สูงกว่านักเรียนชาย

3. นักเรียนชายและหญิงที่อยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาที่แตกต่างกัน ระดับอายุต่างกัน และที่อยู่ในเขตการศึกษาที่ต่างกัน ส่วนใหญ่มีความต้องการในด้านต่าง ๆ คล้ายคลึงกัน

4. ความต้องการของนักเรียนชายและหญิงในระดับมัธยมศึกษาที่บิดามารคามีอาชีพการศึกษา และรายได้ในระดับที่ต่างกัน ส่วนใหญ่มีความต้องการในด้านต่าง ๆ คล้ายคลึงกัน

ซีซีซี โทมารัท และคณะ (2523) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ความคิดเห็นของครูอาจารย์พลศึกษาต่อการปลูกฝังน้ำใจนักกีฬาให้นักเรียน" โดยใช้แบบสอบถาม ถามความคิดเห็นของครูที่สอนวิชาพลศึกษา จำนวน 200 คน ผลการวิจัยพบว่า ครูอาจารย์พลศึกษาเห็นด้วยอย่างยิ่งว่า วิชาพลศึกษาจะช่วยปลูกฝังน้ำใจนักกีฬาให้นักเรียนได้ การปลูกฝังสามารถทำได้ทุกเพศทุกวัย ทุกเวลา และสถานที่ ครูพลศึกษาเป็นครูที่ทำหน้าที่ปลูกฝังน้ำใจนักกีฬาได้ดีที่สุด กีฬาประเภททีมจะช่วยปลูกฝังน้ำใจนักกีฬาได้ดี และควรมีการอบรมเรื่องน้ำใจนักกีฬา

ทุกครั้งที่มีการประชุมใหญ่นักเรียนทั้งโรงเรียน

นันทิยา วงศ์เสวีพัฒนา และคณะ (2524) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ผลของกีฬาสีและนันทนาการที่มีต่อการปรับแต่งบุคลิกภาพ สำหรับนักเรียนที่มีทักษะอ่อน" โดยใช้นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีทักษะอ่อน จำนวน 16 คน อายุเฉลี่ย 10 ปี 8 เดือน เป็นตัวอย่างในการวิจัย โดยทดสอบทักษะกีฬาของกลุ่มตัวอย่างก่อน และหลังการเข้าร่วมโครงการฝึกทักษะทางกีฬา นันทนาการและบุคลิกภาพ การทดสอบประกอบด้วย แบบทดสอบทักษะกีฬา และแบบสำรวจทัศนคติ ส่วนทักษะกีฬาที่ฝึกในโครงการประกอบด้วย วอลเลย์บอล แบดมินตัน วาสน้ำ เกม การทำงานเป็นกลุ่ม ทัศนศึกษา และกิจกรรมเข้าจังหวะ นำผลที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบความแตกต่างของคะแนนจากการทดสอบก่อนและหลังการเข้าร่วมโครงการด้วยการทดสอบค่า "ที" (t-test)

ผลการวิจัยพบว่า

1. ค่าเฉลี่ยของคะแนนการทดสอบทักษะการวิ่งซิกแซกเปลี่ยนบอล การส่งบอล กระบองพยางค์ การยิงประตูบาสเกตบอล มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01
2. ค่าเฉลี่ยการเตะบอลกระบองพยางค์ การปาเป้า ไม่แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05
3. ค่าเฉลี่ยของคะแนนจากการทำแบบทดสอบทัศนคติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05
4. กลุ่มตัวอย่างมีความพอใจในการร่วมกิจกรรม มีความมั่นใจในตนเองดีขึ้น ปรับตัวเข้ากับเพื่อนได้ดี คิดว่าโครงการฝึกทักษะทางกีฬา และนันทนาการมีประโยชน์และยินดีเข้าร่วมโครงการอีก

ประเวช วัชรพุกษ์ และคณะ (2525) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การศึกษาเปรียบเทียบความคาดหวัง กับความเป็นจริงในการเรียนวิชาผลศึกษาของนิสิตทั่วไป และนิสิตวิชาเอกผลศึกษา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์" เพื่อที่จะศึกษาความคาดหวังกับความเป็นจริงในการเรียนวิชาผลศึกษาของนิสิตทั่วไป และนิสิตสาขาวิชาเอกผลศึกษา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ตลอดจนปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับจัดการเรียนการสอน คณะผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถามสำรวจความคาดหวังก่อนการเรียนการสอนให้นิสิตที่เรียนวิชาผลศึกษาทั่วไป ใน

สปีดท์แรกของการเรียน จำนวน 600 ฉบับ และส่งให้กลุ่มนิสิตสาขาวิชาเอกพลศึกษา จำนวน 650 ฉบับ ในสปีดท์สุดท้ายของการเรียนการสอน คณะผู้วิจัย ได้ส่งแบบสอบถามสำรวจผลที่นิสิตได้รับจากการเรียนวิชาพลศึกษาตลอดเทอมให้กับนิสิตกลุ่มเดิมอีกครั้งหนึ่ง นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์โดยการหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และหาค่าร้อยละ ผลปรากฏว่า

1. นิสิตที่เรียนวิชาพลศึกษาทั่วไป ได้รับผลจากการเรียนเป็นไปตามความคาดหวังในระดับปานกลางค่อนข้างมาก แสดงว่าการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาทั่วไปโดยส่วนรวมประสบความสำเร็จ และเมื่อแยกเป็นรายละเอียดในแต่ละด้านพบว่า

- 1.1 ด้านตัวผู้สอน เป็นไปตามความคาดหวังของนิสิตในระดับมาก
- 1.2 ด้านอุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก ไม่เป็นไปตามความคาดหวังของนิสิต
- 1.3 ในด้านคุณธรรมของผู้สอน นิสิตได้รับผลตามความคาดหวังอยู่ในระดับปานกลางค่อนข้างน้อย
- 1.4 ในด้านความสนใจในวิชา หรือกิจกรรมที่เรียน นิสิตได้รับผลจากการเรียนตามความคาดหวังในระดับปานกลางค่อนข้างน้อย
- 1.5 ในด้านการวัดผลและประเมินผลของการเรียนการสอน นิสิตได้รับผลสัมฤทธิ์ความหวังในระดับมาก

2. นิสิตที่เรียนวิชาเอกพลศึกษา ได้รับผลตามความคาดหวังในระดับมาก แสดงว่าการจัดการเรียนการสอนวิชาเอกพลศึกษา โดยส่วนรวมประสบความสำเร็จ และเมื่อแยกเป็นรายละเอียดในแต่ละด้านพบว่า

- 2.1 ในด้านตัวผู้สอน เป็นไปตามความคาดหวังของนิสิตในระดับมาก
- 2.2 ในด้านอุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก ไม่เป็นไปตามความคาดหวังของนิสิต
- 2.3 ในด้านคุณธรรมของผู้สอน เป็นไปตามความคาดหวังของนิสิตในระดับมาก
- 2.4 ในด้านการวัดและประเมินผล การเรียนการสอน นิสิตได้รับผลตามความคาดหวังอยู่ในระดับปานกลาง

งานวิจัยต่างประเทศ

เนียร์ (Kneer, 1972) ได้ศึกษาอิทธิพลของปัจจัยและเทคนิคบางประการที่มีต่อความพึงพอใจกับประสบการณ์ทางผลึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา เช่น ความคาดหวังของนักเรียนในการเรียน ความสัมฤทธิ์ผลในด้านทักษะ ความสนใจในกิจกรรม ความรู้ของครูต่อความคาดหวังของนักเรียน และความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน โดยแบ่งนักเรียนเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ผลปรากฏว่า

1. การเรียนผลึกษานั้นนักเรียนมีความคาดหวังที่เกี่ยวกับด้านสังคม เช่น การมีเพื่อน การมีอิสระในการเลือกเรียน หรือมีประสบการณ์ที่ใหม่ ๆ มากกว่าด้านที่เกี่ยวกับสวัสดิภาพทางด้านร่างกาย เช่น การมีสมรรถภาพทางกาย การมีทักษะดี
2. ความสนใจต่อกิจกรรมและความพึงพอใจในการเรียน มีความสัมพันธ์กันค่อนข้างต่ำ
3. ความสัมฤทธิ์ผลในทางทักษะ และความพึงพอใจของนักเรียน มีความสัมพันธ์กันค่อนข้างต่ำ
4. นักเรียนพอใจที่จะเรียนกับครูที่เข้าใจในความคาดหวังของนักเรียน มากกว่าการเรียนกับครูที่ไม่เข้าใจนักเรียน
5. นักเรียนมีความพอใจกับประสบการณ์ใหม่ ๆ ที่เรียนจากครู ที่ได้รับการฝึกหัดทางด้านมนุษยสัมพันธ์ มากกว่าครูที่ไม่ได้รับการฝึกหัดในด้านนี้

ไวเบลน (Weiblen, 1972) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างกติกาของการเล่นเกมเล่นกับศีลธรรมของผู้เล่น โดยมีวัตถุประสงค์ที่จะศึกษาว่ากติกาการเล่น สามารถจะใช้เป็นเครื่องมือในการสอนศีลธรรมได้หรือไม่ โดยยึดแนวทางการสอนตามแนวปรัชญาของโกวิน (Gowin's Philosophy Method) ผลจากการวิจัยพบว่า ในสังคมแต่ละแห่งจะมีเกมการเล่น และมีศีลธรรมของสังคมตนเอง โดยที่กติกาการเล่นจะมีความสัมพันธ์กับศีลธรรมในสังคมนั้น

สโกลนิก (Skolnick, 1981) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับผลของกิจกรรมผลึกษาที่มีต่อการเรียนของนักเรียนระดับประถมศึกษา โดยศึกษาจากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 88 คน แบ่งออกเป็น 3 กลุ่มย่อย แต่ละกลุ่มจะได้รับการฝึกเป็นเวลา 10 นาที ภายในโรงฝึกผลึกษา

ติดต่อกันภายในช่วงเวลาการวิจัย โดยกลุ่มที่ 1 ให้ฝึกกิจกรรมเสริมสร้างสมรรถภาพทางกาย
ขั้นพื้นฐาน กลุ่มที่ 2 ให้เล่นเกม กลุ่มที่ 3 ให้ชมภาพยนตร์ วัตถุประสงค์ทางวิชาการ
ก่อนและหลังการทดลองด้วยแบบทดสอบการใช้ภาษาและความสามารถในการคำนวณ
(Language Usage and Mathematics Computation) ซึ่งเป็นแบบทดสอบย่อยของ
แบบทดสอบทักษะขั้นพื้นฐานของไอโอว่า ผลการวิจัยพบว่า

มีความแตกต่างกันภายในกลุ่มทั้ง 3 ในเรื่องผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการ เมื่อเปรียบเทียบ
ระหว่างคู่ พบว่า กลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2 มีสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนไม่แตกต่างกันแต่สัมฤทธิ์ผล
ของการเรียนกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2 ดีกว่ากลุ่มที่ 3 อย่างมีนัยสำคัญ จึงสรุปได้ว่านักเรียนที่
มีกิจกรรมพลศึกษาควบคู่ไปกับการเรียนตามปกติจะมีสัมฤทธิ์ผลทางวิชาการสูงกว่า นักเรียนที่
ไม่มีกิจกรรมพลศึกษา

แมสสัน และมาร์ลีน (Masson and Marlene, 1984) ได้ทำการวิจัยเปรียบเทียบ
ผลที่ได้รับจากการเรียนพลศึกษาของนักเรียนเกรด 5 และเกรด 6 ระหว่างการสอนโดยใช้
เกมแบบใหม่' กับการสอนโดยใช้เกมแบบเก่า โดยแบ่งนักเรียนเป็น 2 กลุ่มใช้วิธีสอนต่างกัน
ทำการสอน 5 คาบต่อสัปดาห์ สัปดาห์ละ 45 นาที ศึกษาผลของการวิจัย จากการทดสอบ
ก่อนเรียน เปรียบเทียบกับผลการทดสอบหลังเรียน และเปรียบเทียบระหว่างกลุ่ม โดยศึกษา
ผลที่ได้รับจากการเรียน 3 ด้าน คือ ด้านสมรรถภาพทางกาย วัดด้วยแบบทดสอบสมรรถภาพ
ทางกายของเคิร์ชเนอร์ (Kirchner's Physical Fitness Test) ด้านทักษะ วัดด้วย
แบบทดสอบทักษะของแฮนสัน (Hanson's Motor Skills Test) ด้านทัศนคติ ผู้วิจัยใช้
แบบสอบถามปลายเปิดที่สร้างขึ้นเองและแบบวัดทัศนคติในการเล่นเกมน (Games Attitude
Inventory : Dalley, 1979) ผลการวิจัยพบว่า ชั้นที่เรียนด้วยเกมแบบใหม่ สามารถ
พัฒนานักเรียนขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในด้านทักษะ และสมรรถภาพทางกาย ส่วนในด้าน
ทัศนคติ ไม่พบความเปลี่ยนแปลงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่จากการตอบแบบสอบถามของ
นักเรียน พบว่า นักเรียนได้รับความสนุกสนานมากจากการเรียน

แชน (Sham, 1986) ได้ทำการศึกษารายกรณี (Case Study) เกี่ยวกับทัศนคติ
ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายและผู้ที่เกี่ยวข้อง ต่อการเป็นตัวแทนแข่งขันกีฬาภายในและ
ปัจจัยที่มีผลต่อทัศนคตินั้น โดยส่งแบบสอบถามไปยังนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ใน

เพศวิชาเนี่ย จำนวน 155 คน ผลจากการวิจัยพบว่า มีนักเรียนผู้ตอบแบบสอบถามประมาณ ร้อยละ 25 เคยเข้าร่วมการแข่งขันกีฬากายใน นักเรียนโดยเฉพาะผู้ที่เคยเข้าร่วมการแข่งขันกีฬากายในชอบการแข่งขันกีฬากายในโรงเรียน และเชื่อว่ากีฬาเป็นสิ่งที่มีความสำคัญต่อการสอนให้รู้จักการทำงานร่วมกัน มีน้ำใจนักกีฬา รู้จักต่อสู้แข่งขัน และสร้างควมรับผิดชอบนอกจากนั้น ยังสร้างเสริมสมรรถภาพทางกาย และมีคุณค่าต่อสังคมของนักเรียนอีกด้วย ส่วนนักเรียนที่มีทัศนคติทางลบมีความเห็นว่าการแข่งขันกีฬากายในเน้นแต่การแข่งขันให้ได้ชัยชนะ ได้รับความกดดันจากผู้ฝึกสอนมากและไม่ได้รับความสนุกสนาน ส่วนผู้ฝึกสอน ครู ผู้ปกครอง และบุคคลอื่นที่เกี่ยวข้อง เชื่อว่า กีฬามีประโยชน์ต่อเด็กมาก กีฬาสอนให้รู้จักการทำงานร่วมกัน มีความรับผิดชอบ รู้จักต่อสู้ และมีน้ำใจนักกีฬา แต่ส่วนที่ไม่ดี คือ การเน้นที่จะเอาชนะมากเกินไป การได้รับความกดดันจากผู้ฝึกสอน การที่เด็กต้องนั่งสำรองเป็นจำนวนมากโดยไม่ได้ลงแข่งขัน การเร่งทักษะเด็กมากเกินไปจนเด็กเบื่อ และขาดความสนุกสนานในการแข่งขันกีฬา

ผู้วิจัยยังได้สรุปให้เห็นว่าจากผลการวิจัยแสดงให้เห็นถึงการเปลี่ยนแปลงไปของปรัชญาและสาระสำคัญที่เน้นในการจัดการแข่งขันกีฬากายในจากการเข้าร่วมเพื่อความสนุกสนานไปเป็นการแข่งขันเพื่อเอาชนะ ซึ่งผู้ฝึกสอนควรจะปรับทัศนคติในการหวังผลจากการแข่งขันกีฬากายใน ให้ถูกต้อง

จากเอกสารและการวิจัยทั้งในประเทศและต่างประเทศที่รวบรวมไว้ข้างต้น สรุปได้ว่า ผลจากการเรียนพลศึกษา (Physical Education Learning Outcomes) หมายถึง พฤติกรรม หรือคุณลักษณะของผู้เรียนที่เปลี่ยนแปลงไป อันเป็นผลเนื่องมาจากได้รับการเรียนการสอนพลศึกษา การศึกษาพลจากการเรียนพลศึกษา จึงต้องศึกษาจากพฤติกรรม หรือคุณลักษณะบางประการที่สามารถสังเกตและรับรู้การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นได้ และเนื่องจากผลจากการเรียนการสอนพลศึกษาเกิดจากการเรียนการสอนพลศึกษาในชั้นเรียน ซึ่งต้องอาศัยวัตถุประสงค์เฉพาะของรายวิชาพลศึกษา เป็นเครื่องมือกำหนดทิศทางและคาดหวังผลที่ควรจะเกิดขึ้นในตัวผู้เรียน ผู้วิจัยจึงจำแนกผลจากการเรียนพลศึกษาตามกลุ่มจุดประสงค์ของวิชาพลศึกษา ซึ่ง วรศักดิ์ เพียรชอบ (2527) วาสนา คุณาอภิสิทธิ์ (2529) คอร์บิน (Corbin, 1976) และซิงเกอร์ (Singer, 1974) จำแนกไว้ 5 ด้าน คือ

1. ด้านร่างกาย ผลจากการเรียนพลศึกษาด้านร่างกาย อาจศึกษาได้จาก พฤติกรรม หรือ คุณลักษณะที่แสดงออกถึงความพยายามที่จะพัฒนาสมรรถภาพทางกาย และรักษา

ทรวดทรงที่ดีไว้ ได้แก่

- 1.1 มีความทนทานสามารถเล่นกีฬาหรือทำงานที่ต้องใช้กำลังได้นานขึ้น โดยไม่เหนื่อยง่าย
- 1.2 มีความคล่องแคล่วว่องไว สามารถเปลี่ยนทิศทางการเคลื่อนที่ได้อย่างรวดเร็วมากขึ้น
- 1.3 มีความเร็วในการเคลื่อนที่มากขึ้น
- 1.4 รักษาสมดุลในการทรงตัวได้ดีขึ้น
- 1.5 มีกล้ามเนื้อแข็งแรงมากขึ้น
- 1.6 มีความอ่อนตัวมากขึ้น

ฯลฯ

2. ด้านทักษะ ผลจากการเรียนพลศึกษาด้านทักษะอาจศึกษาได้จากพฤติกรรม หรือคุณลักษณะที่แสดงออกถึงความสามารถในการเคลื่อนไหวในกิจกรรมพลศึกษาต่างๆและในชีวิตประจำวัน ได้แก่

- 2.1 สามารถเคลื่อนไหวส่วนต่าง ๆ ของร่างกายได้คล่องแคล่วว่องไวมากขึ้น
- 2.2 มีความแม่นยำในการใช้ทักษะการเคลื่อนไหวต่าง ๆ มากขึ้น
- 2.3 มีความสามารถในการเคลื่อนไหวพื้นฐาน เช่น วิ่ง กระโดด กระโจน เตะ ฯลฯ สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ดีขึ้น
- 2.4 สามารถเคลื่อนไหวประกอบจังหวะเพลงได้ดีขึ้น
- 2.5 มีความสามารถพื้นฐานของการเล่นกีฬาต่างๆ ที่ผ่านการเรียนมาทั้งประเภททีมและบุคคล ในระดับที่สามารถเล่นร่วมกับผู้อื่นได้อย่างสนุกสนาน

ฯลฯ

3. ด้านทัศนคติ ผลจากการเรียนพลศึกษาที่มีต่อด้านทัศนคติอาจศึกษาได้จากพฤติกรรม หรือคุณลักษณะที่แสดงออกถึงทัศนคติ ความรู้สึก อารมณ์ ค่านิยมที่มีต่อวิชาพลศึกษา ได้แก่

- 3.1 รู้สึกสนุกสนานในการเรียนพลศึกษาและเล่นกีฬา
- 3.2 กระตือรือร้นสนใจที่จะเรียนพลศึกษา
- 3.3 ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ด้วยการเล่นกีฬาและออกกำลังกายอยู่เสมอ
- 3.4 ทำให้มีความเชื่อมั่นในตนเอง กล้าที่จะแสดงออกทั้งการพูดและการกระทำ

3.5 ทำให้รู้จักควบคุมอารมณ์ตนเอง ไม่แสดงความโกรธ คีใจ เสียใจจนเกินไป

3.6 ช่วยระบายความคับข้องใจและลดความรุนแรงของอารมณ์ลงได้

ฯลฯ

4. ด้านสังคม ผลจากการเรียนพลศึกษาในด้านสังคม อาจศึกษาได้จากพฤติกรรม หรือคุณลักษณะต่าง ๆ ที่แสดงออกถึงคุณธรรม จริยธรรม และการปรับตัวเพื่ออยู่ร่วมกับบุคคลอื่น ๆ ซึ่งเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้น ได้แก่

4.1 มีความเคารพในกฎ กติกามากขึ้น

4.2 ตรงต่อเวลามากขึ้น

4.3 รู้จักกาลเทศะมากขึ้น

4.4 ให้เกียรติผู้อื่นมากขึ้น

4.5 รู้จักสิทธิและหน้าที่ของตนเองมากขึ้น

4.6 มีความซื่อสัตย์สุจริต ไม่เอาเปรียบผู้อื่นมากขึ้น

4.7 เป็นผู้นำและผู้ตามที่ดีมากขึ้น

4.8 มีมารยาทในการเป็นผู้เล่นผู้ถูกตีมากขึ้น

4.9 มีความสามัคคีในหมู่คณะมากขึ้น

ฯลฯ

5. ด้านความรู้ ผลจากการเรียนพลศึกษาในด้านความรู้ อาจสังเกตได้จาก พฤติกรรมและคุณลักษณะที่เกี่ยวข้องกับความรู้ ความเข้าใจ และการนำความรู้ทางพลศึกษา ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในสถานการณ์อื่น ๆ ต่อไป เช่น

5.1 มีความรู้ในประวัติกีฬาต่าง ๆ มากขึ้น

5.2 มีความรู้ความเข้าใจในกฎกติกาที่ต่าง ๆ ที่ได้เรียนมามากขึ้น

5.3 มีความรู้ในเทคนิค วิธีการ และกลยุทธ์ในการเล่นกีฬาต่าง ๆ ดีขึ้น

5.4 มีความรู้ในการเลือกใช้ และดูแลรักษาอุปกรณ์ในการเรียนพลศึกษาดีขึ้น

5.5 มีความรู้ในการป้องกันอุบัติเหตุในการกีฬามากขึ้น

5.6 รู้จักวางแผนในการฝึกซ้อมและเล่นกีฬาดีขึ้น

5.7 มีความรู้เกี่ยวกับองค์ประกอบของสมรรถภาพทางกาย วิธีการ

เสริมสร้างและวิธีการคงสมรรถภาพที่ดีไว้ มากขึ้น

ฯลฯ